

izdaja, izvzemši ponedeljek... Uredništvo: ulica sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstropje...

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone (72 mm.) — Oglasi trgovcev in obrtnikov...

Naše „austriakantstvo“

Iz početka so obljubljali odlomka našega naroda, priključenemu k Italiji, vse, prav vsi! Slovesno so izjavljali, da bomo polnopravni državljani; da bomo mogli svobodno in neovirano živeti svoje slovensko življenje; zagotovljene da nam bodo vse pravice in svobode; nikdo da se ne bo dotikal naših interesov, bodi materialnih, bodi etičnih; svojih šol da bomo imeli v izobilju; spoštovali da bodo čustva in občaje našega ljudstva; skratka: zagotovljena da nam bo vsa svoboda osebe in plemena.

dolžnosti napram državi in — še posebno — da ste se definitivno odrekli vsake misli in vsakega nagajanja za kak irendentem. Potem se — so govorili — se bo moglo spreminiti postopanje napram vam, potem se le bo drugače in bolj za vas.

Priloge na volilno borbo

Fašiste bodo podpirali samo desni liberalci — Pogajanja fašistov z on. Giolitti, Orlando, De Nicola, Fera i. dr. brezuspešna — Nesoglasje v poplarskih vrstah — Nitti nastopi z lastno listo?

podlagi določeno začrtanega programa kak organizirane stranke. Da bi pridobil te ugledne politike za fašistovsko listo, s čimer bi bil uspeh vladne liste toliko prej zagotovljen, je Mussolini stopil v pogajanja z njimi. Edino pogajanje z on. Salandra, ki je vedno simpatiziral s fašizmom, so imela uspeh. Vsa druga pogajanja so bila zaman. Socialna demokratija je pokazala z odstopom ministra on. Di Cesarò, kaj namerava. Večraj s je vršila seja vodstva stranke; vodstvo je odobrilo postopnje ministra Di Cesarò ter sklenilo, da postavi stranka paralelno listo (lista, ki nima značaja odkrite opozicije proti vladni listi).

Beniševske izjave pred odhodom za zunanje stvari

Za vstop Poljake v Malo antanto. - Mala antanta za priznanje Rusije. PRAGA, 7. Danes je zunanji minister Beniš govoril v parlamentnem odboru za zunanje zadeve o sedanjem političnem položaju. Minister je tu ugovoril, da se Evropa nahaja na koncu dobe, ki bi jo lahko imenovali dobo pogajanj za obnovitev srednje Evrope in sklenitve dogovora s Francijo.

Italijansko-ruska pogodba

Italija priznala «de jure» sovjetsko vladu. RIM, 7. Danes zvečer ob 21.30 je bila v palači Chiqi podpisana italijansko-ruska pogodba. V skladu z izjavami, podanimi svoečasno v zbornici v govoru dne 30. novembra pr. l., je Mussolini že 31. januarja izjavil ruski mislii tekem zaključnice seje konference glede trgovske pogodbe, da je z ozirom na dosežen sporazum smatral za rešeno vprašanje priznanja sovjetske vlade «de jure».

Italijansko-jugoslovanski sporazum

BEOGRAD, 7. Večrajnji sejo narodne skupščine je otvoril predsednik Ljuba Jovanović. Po obavljenih formalnostih je naznanil, da je prejel od ministra za zunanje zadeve dr. Ninčiča pismo, s katerim se pošilja narodni skupščini v ratifikacijo sporazum in konvencija, ki sta bila sklenjena v Rimu med Jugoslavijo in Italijo. Sporazum in konvencijo je dr. Ninčič pospremil s pismom, ki med drugim vsebuje: V imenu naše kraljevske vlade se je dne 27. m. m. sklenil v Rimu s kraljevino Italijo: 1. sporazum o Reki, 2. dopolnilna konvencija k sporazumu o Reki, ki vsebuje določbe o prometu med svobodnima pasovoma obeh pogodbenih držav.

Snovanje opozicijskega bloka

BEOGRAD, 7. Snoči se je raznesla vest, da prideva v Beograd dva Radičeva poslanc kot delegata in tudi nekaj zajedničarjev, da nadaljujejo pogajanja z Davičdovičem in zastopniki opozicije za sodelovanje z blokom. Dr. Korošec in dr. Spaho sta izjavila novinarjem, da o tem ni še ni vesta. «Beogradske Novosti» prinašajo vest iz Zagreba, po kateri se tu že tri vrše sestanki HRSS z ostalimi manjšimi skupinami, med katerimi se nahajajo tudi zajedničarji, ki kritizirajo na to, da se ustvari blok. Radičevići, ki stvarno predstavljajo moč Hrvatov in ki boljše poznajo federalistično zvezo, opazujejo ta položaj mnogo realnejše. Oni priznavajo, da bo opozicijski blok igra brez stvarnih rezultatov. Čeprav obstaja sklep radičevcev, da odide 40 njihovih poslancev v Beograd, če bi bilo treba povečati opozicijo, da se vrže vlada, vendar ta sklep iz tehničnih razlogov ne bo lahko izvesti. Na željo zajedničarjev so radičevci pristali na to, da gre v Beograd tudi nekaj zajedničarjev.

Obtožba ministra Markoviča

BEOGRAD, 7. Obtožba opozicije proti bivšemu ministru dr. Lazi Markoviću, ki jo je večeraj izročil predsedniku narodne skupščine predsednik zemljoradniškega kluba Voja Lazić, obsega osem s strojem pisanih pol in ima naziv «Predlog narodni skupščini o obtožbi državnemu sodišču gospoda dr. Laze Markoviča, bivšega ministra za pravosodje». Opozicija pričakuje z velikim zanimanjem, kakšno stališče bo zavzela vlada k obtožnici. Nekateri mislijo, da bo izročena imunitetnemu odboru in reševanje, kjer bo najbrže odklonjena, ali pa se bo dal dr. Markoviću rok petih dni za odgovor. O obtožnici se ne bo takoj razpravljalo. Po odgovoru obtožbenca bo tekem 15 dni, ako parlament odkloni njegov odgovor, izvoljen poseben odbor narodne skupščine, ki bo proučil obtožnico in potem poročal plenumu zbornice o svojem sklepu. Ako se dve tretjini poslancev izjavita za izročitev dr. Markoviča sodišču, se potem to takoj zgodi. Lahko pa se tudi zgodi, da propade vsa obtožba takoj po odgovoru dr. Markoviča s prostim prehodom na dnevni red. V parlamentarnih krogi računajo, da se bo radikalom posrečilo pripraviti gotove svoje člane do tega, da se podvržejo strankni disciplini, kar bo imelo za posledico, da obtožnica propade.

Pred pogajani med Jugoslavijo in Rusijo?

BEOGRAD, 7. «Novosti» poročajo, da se bodo v kratkem začela pogajanja s sovjetskimi Rusijo radi priznanja. Za jugosl. delegata bo imenovan vseučiliški profesor dr. Belić. Jugoslavija in Poljska in francosko posojilo

Ogorčeno razočaranje v Franciji

radi nemške note radi Palatinata. PARIZ, 7. Francoski tisk se je na splošno vzdržal pripomb k nemški protestni noti radi položaja v Palatinatu, katera je bila predvečernejšim izročena zunanemu ministrstvu; razni listi je niso niti objavili, mogoče iz razloga, ker niso hoteli pisati o načinu zračenja nemške vlade v tej noti. Ta nota se pridružuje številnim notam, ki jih nemška vlada ravadno pošilja zunanjemu ministrstvu o najrazličnejših vprašanjih, razlikuje se pa od drugih po svojem značaju, ki ga francoski krogi pripisujejo nad, ki jih je Nemčija začela gojiti po prihodu laburistov na vlado v Angliji. «Nota — piše sinočnji «Journal des Débats» — prihaja baš v trenutku, da lahko spoznamo vse sklopite vplive francosko-angelskega spora z ozirom na to razburljivo vprašanje. Na vso srečo se pa zdi, da ni več daleč do njega rešitve. Pogovori se nadaljujejo med Parizom in Londonom in razpravlja se še samo o povratku iz Porenja izgnanih uradnikov. Predlagamo, da se držijo izven Palatinata le oni, ki so bili izgnani od visoke medzvezne komisije iz od poreske politike neodvisnih vzrokov; oni pa, ki so bili izgnani od separatistov iz Palatinata, se bodo vedno lahko povrnili na svoje domove, ker separatizem ne obstoja več.» Namen tega nemškega koraka — pripominja «Echo de Paris» — je jasen: ali bo Francija molčala in se bo ta njen molk smatral kot znak šibkosti, ki bo v kvar njenemu prestižu medtem ko se bližajo odločna pogajanja; to bi — po mnenju omenjenega lista — spadale v kampanjo, ki gre za tem, da bi se javne mnenje Evrope obrnilo proti Franciji; ali pa bo Francija odgovorila in v tem slučaju upa Nemčija, da se bo spravil diplomatski boj, od katerega odvisi končna ureditev mira, na tereh, ki bo ugoden zanjo.

Poincaréjev odgovor na nemško noč

Francija zavrača nemške trditve ter smatra vprašanje Palatinata za nemško notranje vprašanje. PARIZ, 7. V odgovor na nemško noto gleda položaja v Palatinatu pripominja Poincaré, da je francoska vlada zavrnila v svojem pismu od 12. decembra trditve nemške vlade, češ da so francoska zasedbena oblastva podpirale separatiste v Palatinu. Zadnje navedbe Nemčije, ki se danes nanašajo na nove dogovore, nadaljuje Poincaré v svojem odgovoru, nimaje nikakih dokazov ter niso nič manj tendencijske od prejšnjih. Radi tega ne bo več francoska vlada odgovarjala na neutemeljene pri-

znati tudi imenitno voditi razprave v zbornici, toda kaj je pravzaprav drugega napravil? Čudno, prej vse dobro, vse prav, zdaj jim naenkrat nobeden izmed teh poslancev ni po volji. V glavnem je vladna lista že sestavljena. Na listi je zelo mnogo fašistov, ki se do danes sploh niso udeleževali parlamentarnega življenja. Seveda ne bo to ravno ugodno vplivalo na volilce. Fašistovski volilni odbor mora premagati veliko težav. Vsi fašisti, ki so količjak storili za fašizem, bi radi dobili poslansko čast; poslanskih sedežev v zbornici je sicer precej, a še premalo. Ko bo lista gotova, jo bo Mussolini sam pregledal in črtal imena, ki mu ne bodo po volji.

Izveščanje zakladnih obveznic

RIM, 7. Na glavnem ravnateljstvu državnega zaklada se je izvršilo čisto zbranje sedemletnih zakladnih obveznic prve serije. Dobitek 100.000 lir je dobila obveznica št. 749.965, dobitek 50.000 lir obveznica št. 223.731, dobitek 10.000 lir št. 1, 335, 110, štiri dobitke po 5.000 lir pa obveznice št. 841.315, 681.646, 1.914.494, 1.692.497.

Beniševske izjave pred odhodom za zunanje stvari

PRAGA, 7. V svojem ekspoziciju v parlamentarni komisiji za vnanje zadeve, je češkoslovaški minister vnanjih zadev Beniš posvetil poseben odstavek italijansko-češkoslovaškim odnošajem. Med drugim je rekel: Češkoslovaška republika se je poleg ureditve odnošajev s svojimi sosedji tudi trudila, da bi se razjasnili nje odnošaji z veselim. V tem oziru je šlo predvsem za naše odnošaje z Italijo. Dr. Beniš je sam pogosto naglašal pomen sodelovanja Češkoslovaške z Italijo, ker je ta edina veselila, ki ima skupno mejo z eno izmed držav Male antante in ker imajo toliko češkoslovaški kolikor italijanski politični in gospodarski interesi mnogo stikov. Tekom vojne je bilo naše sodelovanje tako intimno, da ga Češkoslovaška ne more in ne sme nikoli pozabiti. Triano in Saint Germain vežeta obe državi. Češkoslovaška mora vedno in vsem računati na sodelovanje z Italijo. Sosedstvo med Italijo in Jugoslavijo je končno vezan činitelj za politične odločitve. Češkoslovaška je napela vse sile, da pride do končneveljavne ureditve svojih odnošajev z Italijo. Naš prvi interes je in bo vedno, živeti v prijateljski in trajnem sodelovanju z Italijo. Cilj naše politike mora biti lojalna izvršitev gorimjenih mirovni pogodov in razen tega določitev mirnega, vsakega protivršitva prostega sodelovanja v avstrijskih in madžarskih zadevah. Češkoslovaška nima ne namenov, niti načrtov za bodočnost, ki bi utegnil škodovati italijanskim interesom. Pet dolgih let je Češkoslovaška vodila lojalno, odkritosrčno in logično politiko. Nismo prikriivali svojega prijateljstva napram Jugoslaviji, a vedno smo skušali po možnosti zmanjšati napetost med to državo in Italijo. — Nato je Beniš namignil na italijansko-češkoslovaški dogovor od 8. februarja 1921., ki se je dobro izkazal, ko se je Karel Habsburški skušal pogniti na Ograko in v zadnjih pogajanjih z Mussolinijem.

Beniševske izjave pred odhodom za zunanje stvari

PRAGA, 7. Danes je zunanji minister Beniš govoril v parlamentnem odboru za zunanje zadeve o sedanjem političnem položaju. Minister je tu ugovoril, da se Evropa nahaja na koncu dobe, ki bi jo lahko imenovali dobo pogajanj za obnovitev srednje Evrope in sklenitve dogovora s Francijo. Nahajamo se sedaj na pragu nove dobe, dobe prihoda socializma na vlado v Angliji, priznanje Rusije s strani Anglije in Italije in pred poizkusi za končno spravo med Francijo in Nemčijo, kateri mora nujno slediti angloško-francosko zblizhanje. Stojimo tudi pred pripravami za delno sodelovanje Amerike v gospodarski politiki Evrope. Pri spominu na političen položaj Evrope in na splošno krizo po mirovni konferenci je Beniš omenil težave notranjega položaja Češkoslovaške po vojni, katere so pa masele vse Evropo, ter je razložil temeljna načela zunanje politike Češkoslovaške, ki spojuje individualnost v veri in demokracijo ter obsoja nasilje v kakršnivoli obliki. Češkoslovaška stremi v svoji politiki po miru, ker se hoče pod zaščito miru otresti gospodarskih in moralnih težav, ki jih je zapustila vojna. Radi tega — je dostavil govornik — nismo verjeli v boljševidem ter smo se zoperstavili reakcijni desnici ter nismo nikoli rekli, da leži vzrok sedanjega trpljenja Evrope v mirovni pogodbi, ki tvori temelj politični stavbi Evrope, ampak smo skušali s delom odstraniti zlo v aotranosti in v odnošjih z inozemstvom. Tu je Beniš orisal zgodovino Male antante, ki je po treh letih svojega obstoja postala važen političen faktor v Evropi. Države Male antante so dokazale v medsebojnem sodelovanju tako lojalnost in iskreno prijateljstvo, da so lahko dosegle v mednarodni politiki upoštevanja vredne uspehe, ki so priznani kot taki od vseh mednarodnih elementov. Beniš je nato govoril o odnošjih napram Avstriji in Ogrski ter je izjavil, da je napram tej poslednji razmerje po številnih poizkusih postalo skoro normalno. Z ozirom na Poljake je minister obžaloval, da ni še stopil v veljavno dogovor iz leta 1921, ter izrazil željo, da bi Poljska sodelovala z Malo antanto. Potrebno pa je pri tem, da se posamezne države Male antante posebej spoznanejo z drugimi državami vsaka zase o svojih interesi. Beniš upa na češkoslovaško-poljski sporazum ter bi ga rad podpisal še pred vstopom Rusije v evropsko politiko.

Izveščanje zapuščajo Berlin

BERLIN, 7. Mac Kenna je odpotoval davi v London. Jutri zvečer zapustijo Berlin še ostali člani drugega odbora izvedencev.

